Broj: S1 3 U 036743 20 U
Sarajevo,11.01.2022.godine

20. 01. 22.
US-03 13-1 279 20

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „SAVICO" d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Armin Mišija, advokat iz Sarajeva, protiv zaključka broj: JN2-03-07-1-2843-8/19 od 05.12.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 11.01.2022. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim zaključkom tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-2843-8/19 od 05.12.2019. godine odbačena je kao neuredna žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02/12-23-12748/19 – Lot 2/Odl. II od 21.10.2019. godine, ugovornog organa Općina Novi Grad Sarajevo, u postupku javne nabavke – izvođenje radova na izradi i obnovi horizontalne signalizacije na parkinzima.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede pravila postupka. U obrazloženju tužbe navodi da je izjavio žalbu u novembru 2019. godine, a da je osporeni zaključak primio tek dana 27.07.2020. godine, nakon što je podnio zahtjev za donošenje odluke po žalbi. Navodi da obzirom da je u momentu donošenja pobijanog zaključka bila plaćena naknada za pokretanje žalbenog postupka, te da su bili ispunjeni uslovi da se postupa i odluči o izjavljenoj žalbi. Ističe da tuženi zanemaruje činjenicu da su sve potrebne takse plaćene i svojim formalnim tumačenjem uskraćuje tužitelja osnobom ljudskom pravu, odnosno pravu na pravično saslušanje u građanskim stvarima. Nadalje citira član II/2 Ustava BiH i član 6. Evropske konvencije, te navodi da Evropski sud za ljudska prava i Ustavni sud BiH konstantno ukazuju na obavezno

poštivanje prava na pravično suđenje. Ističe da odbacivanje žalbe predstavlja uskraćivanje prava na pristup URŽ-u i posljedično tome prava na pravni lijek. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložio da Sud odbije tužbu kao neosnovanu.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10) pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je ugovorni organ Općina Novi Grad Sarajevo pokrenuo postupak javne nabavke izvođenje radova na izradi i obnovi horizontalne signalizacije na parkinzima, za koji je obavještenje o nabavci broj: 422-1-3-150-3-67/19 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 12.06.2019. godine, te je nakon okončanog postupka dana 21.10.2019. godine donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača, broj: 02/12-23-12748/19 – Lot 2/Odl. II. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim zaključkom odbacio kao neurednu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog zaključka, jer je u postupku koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta, a nakon zaprimanja žalbe zaključkom broj:JN2-03-07-1-2843-3/19 od 18.11.2019. godine pozvao tužitelja da uplati naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 1.166,66 KM, u ostavljenom roku uz upozorenje da ukoliko ne postupi po navedenom zaključku, žalba će se odbaciti kao neuredna. Kako tužitelj nije postupio u skladu sa uputama iz zaključka, tuženi je žalbu odbacio, postupajući u skladu sa odredbama člana 105. i 106. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH", broj 39/14).

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog zaključka ovaj sud je našao da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14), i to članom 105. taksativno je navedeno šta žalba obavezno sadrži, pa je između ostalog tačkom i) istog člana propisano da žalba sadrži dokaz o plaćenoj administrativnoj taksi na žalbu, u iznosu propisanom članom 108. ovog zakona. Nadalje, članom 108. propisane su naknade za pokretanje žalbenog postupka, te je stavom 3. istog člana propisano da je tuženi prije razmatranje žalbi dužan utvrditi da li je žalilac uplatio naknadu. Pravilnim tumačenjem navedene odredbe proizilazi da je Zakonom o javnim nabavakama kao lex specialisom jasno propisano da žalba kao podnesak obavezno sadrži i dokaz o plaćenoj naknadi za žalbu te da prije odlučivanja o žalbi tuženi mora pozvati podnosioca žalbe da naknadu plati u određenom roku.

U konkretnom slučaju tuženi je zaključkom od 18.11.2019. godine pozvao tužitelja da dopuni svoju žalbu na način što će dostaviti dokaz o plaćenoj naknadi za pokretanje žalbenog postupka uz napomenu da ako istu ne upotpuni, odnosno u roku od tri dana ne dostavi dokaz o plaćenoj naknadi žalba će se smatrati neurednom te kao takva odbaciti. Navedeni zaključak punomoćnik tužitelja je zaprimio dana 21.11.2019. godine, međutim do dana održavanja sjednice tuženog 05.12.2019. godine tuženom nije dostavljen dokaz o uplati, odnosno žalba nije dopunjena.

Okolnost da je tužitelj izvršio zahtjevanu uplatu dana 24.01.2020. godine nije mogla uticati na drugačiju odluku u ovoj pravnoj stvari.

Shodno navedenom pravilno je odlučio tuženi kada je žalbu tužitelja odbacio kao neurednu. Ovo iz razloga što su članom 105. Zakona o javnim nabavkama propisani obavezni elementi žalbe, te odsustvo nekog od njih nameće obavezu tuženom da prvo pozove podnosioca da otkloni uočene nedostatke, a potom da odbaci žalbu, ukoliko podnosilac zahteva ne otkloni nedostatke na način i u roku koji su određeni u pozivu za dopunu žalbe. Kako se u konkretnom slučaju radi o pozivu za dopunu žalbe od čijeg prijema počinje teći rok koji se ne može produžavati, čijim istekom se gubi mogućnost da se preduzme propuštena radnja, a posljedica se sastoji u odbacivanju žalbe, a nesporno se radi o propustu tužitelja da otkloni nedostatke što predstavlja osnov za odbacivanje žalbe.

U skladu sa navedenim i obzirom da su u osporenom zaključku sadržani valjani razlozi o činjenicama, koje razloge u cijelosti uvažava i Sud, te obzirom da se osporeno rješenje temelji na pravilno utvrdjenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju pobijanog konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, to je tužba tužitelja neosnovana, pa je u smislu odredbe člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH„ broj: 19/02 do 74/10), odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović

